

Nieuwsbrief SR Updates

Nummer 31, 2025

Redactie: prof. mr. J.S. Nan en mr. C.L. van der Vis.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2025:1625](#) 04-11-2025

Had het hof de ambtshalve niet-verschenen verdachte in de gelegenheid moeten stellen via een videoconferentie als bedoeld in artikel 131a Sv aan het onderzoek ter terechtzitting in hoger beroep deel te nemen?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2025:1632](#) 04-11-2025

Beschikking.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2025:1640](#) 04-11-2025

Is 's hofs oordeel dat verdachte opzet had op het vervoeren van de aangetroffen cocaïne toereikend gemotiveerd?

RECHTSPRAAK

Is 's hofs oordeel dat verdachte opzet had op het vervoeren van de aangetroffen cocaïne toereikend gemotiveerd?

Is 's hofs oordeel dat verdachte opzet had op het vervoeren van de aangetroffen cocaïne toereikend gemotiveerd?

Beoordeling van het eerste cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt over (de motivering van) het bewezen verklaarde.

Het cassatiemiddel leidt niet tot cassatie. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal onder 4 tot en met 8.

Beoordeling van het tweede cassatiemiddel

De Hoge Raad heeft de klachten over de uitspraak van het hof beoordeeld. De uitkomst hiervan is dat deze klachten niet kunnen leiden tot vernietiging van die uitspraak. De Hoge Raad hoeft niet te motiveren waarom hij tot dit oordeel is gekomen. Bij de beoordeling van deze klachten is het namelijk niet nodig om antwoord te geven op vragen die van belang zijn voor de eenheid of de ontwikkeling van het recht (zie artikel 81 lid 1 van de Wet op de rechterlijke organisatie).

Ambtshalve beoordeling van de uitspraak van het hof

De Hoge Raad doet uitspraak nadat meer dan twee jaren zijn verstreken na het instellen van het cassatieberoep. Dat brengt mee dat de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden is overschreden. Dit moet leiden tot vermindering van de opgelegde gevangenisstraf van twaalf maanden.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof, maar uitsluitend wat betreft de duur van de opgelegde

gevangenisstraf;

- vermindert deze in die zin dat deze elf maanden en twee weken belooft;
 - verwerpt het beroep voor het overige.
-

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 04-11-2025

ECLI: ECLI:NL:HR:2025:1640

Zaaknummer: 23/01885

Rechters: M.J. Borgers, T.B. Trotman en R. Kuiper

Advocaten: B. Kizilocak en D.J.C. Aben

Wetsartikelen: art. 2B Opiumwet

RECHTSPRAAK

Beschikking.

Beschikking.

Het verzoek

De hoofdofficier van justitie heeft zich tot de Hoge Raad gewend met het verzoek op grond van artikel 510 van het Wetboek van Strafvordering (hierna: Sv) een rechtbank aan te wijzen voor de vervolging en berechting van de betrokkenen.

De conclusie van de procureur-generaal

De procureur-generaal F.W. Bleichrodt heeft geconcludeerd tot toewijzing van het verzoek.

Beoordeling van het verzoek

Uit de bij het verzoekschrift overgelegde stukken blijkt:

dat tegen de betrokkenen aangifte is gedaan dat deze zich hebben schuldig gemaakt aan strafbare feiten;

dat de betrokkenen op het moment van de in de aangifte bedoelde feiten rechterlijk ambtenaar in de zin van artikel 510 lid 1 Sv waren.

Daaruit volgt dat het verzoek, gelet op artikel 510 Sv, vatbaar is voor toewijzing.

Beslissing

De Hoge Raad wijst de rechtbank Zeeland-West-Brabant aan als gerecht waarvoor, als het openbaar ministerie bij die rechtbank dit nodig oordeelt, de vervolging en berechting van de zaak zullen plaatshebben.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 04-11-2025

ECLI: ECLI:NL:HR:2025:1632

Zaaknummer: 25/03518

Rechters: V. van den Brink, T. Kooijmans en T.B. Trotman

Wetsartikelen: art. 510 lid 1 Sr

RECHTSPRAAK

Had het hof de ambtshalve niet-verschenen verdachte in de gelegenheid moeten stellen via een videoconferentie als bedoeld in artikel 131a Sv aan het onderzoek ter terechtzitting in hoger beroep deel te nemen?

Had het hof de ambtshalve niet-verschenen verdachte in de gelegenheid moeten stellen via een videoconferentie als bedoeld in artikel 131a Sv aan het onderzoek ter terechtzitting in hoger beroep deel te nemen?

Beoordeling van het achtste cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt onder meer dat het hof ten onrechte niet ambtshalve de niet-verschenen verdachte in de gelegenheid heeft gesteld via een videoconferentie als bedoeld in artikel 131a van het Wetboek van Strafvordering (hierna: Sv) aan het onderzoek op de terechtzitting in hoger beroep deel te nemen.

Voor zover het cassatiemiddel is gericht tegen het uitblijven van een beslissing van de voorzitter van het hof om de verdachte op de zitting te horen per videoconferentie als bedoeld in artikel 131a Sv, moet het cassatiemiddel onbesproken blijven. Het eventuele gebruik van videoconferentie betreft een beslissing die de voorzitter in het kader van de orde op de zitting kan nemen. Tegen (het uitblijven van) deze beslissing staat geen hoger beroep of cassatieberoep open. (Vgl. HR 3 december 2024, ECLI:NL:HR:2024:1771.)

Het cassatiemiddel steunt verder op de opvatting dat artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden in een geval als dit – waarin (i) de verdachte in het buitenland verblijft en (ii) tegen de verdachte een bevel tot gevangenneming is gegeven – eraan in de weg staat dat het onderzoek op de terechtzitting wordt voortgezet, als de niet-verschenen verdachte niet ambtshalve in de gelegenheid wordt gesteld via videoconferentie aan dat onderzoek deel te nemen. Die opvatting is niet juist. Onder omstandigheden kan door het gebruik van videoconferentie als bedoeld in artikel 131a Sv het recht van de fysiek op de zitting afwezige verdachte op ‘a fair and public hearing’

worden gerealiseerd (vgl. EHRM 2 oktober 2018, nr. 66580/12 (*Bivolaru/Roemenië* (2)), par. 138 en, in enigszins ander verband, HR 14 mei 2019, ECLI:NL:HR:2019:709, r.o. 2.3.4). Uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens volgt echter niet dat die gelegenheid van videoconferentie zonder meer moet worden geboden als een verdachte vrijwillig afstand doet van zijn aanwezigheidsrecht of door afwezigheid probeert aan zijn berechting te ontkomen. De eventuele vrees van de verdachte voor gevangenneming als hij het proces in Nederland zou bijwonen, maakt dit niet anders.

Beoordeling van de cassatiemiddelen voor het overige

De Hoge Raad heeft ook de overige klachten over de uitspraak van het hof beoordeeld. De uitkomst hiervan is dat ook deze klachten niet kunnen leiden tot vernietiging van die uitspraak. De Hoge Raad hoeft niet te motiveren waarom hij tot dit oordeel is gekomen. Bij de beoordeling van deze klachten is het namelijk niet nodig om antwoord te geven op vragen die van belang zijn voor de eenheid of de ontwikkeling van het recht (zie artikel 81 lid 1 van de Wet op de rechterlijke organisatie).

Beslissing

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 04-11-2025

ECLI: ECLI:NL:HR:2025:1625

Zaaknummer: 24/02069

Rechters: M.J. Borgers, A.L.J. van Strien en T.B. Trotman

Advocaten: G. Spong

Wetsartikelen: 281 lid Sr en 279 lid 2 Sr